

„Geniusz sierocy” i „Życie jest snem”

Historyczny dramat Marii Dąbrowskiej z dziejów panowania Władysława IV — „Geniusz sierocy” jest w adaptacji i reżyserii Jerzego Krasowskiego dziełem na wskroś współczesnym Krasowski bowiem — zachowując cały historyczny sztafaż dramatu Dąbrowskiej, na który składają się: historyczny wątek, ukazujący ostatnie, burzliwe lata (1646—48) rządów Władysława IV, piękny, stylizowany na staropolszczyznę język utworu, a przede wszystkim barwna galeria postaci naszych przodków — wydobyl ze sztuki to, co najważniejsze — jej narodo-wo - społeczne przesłanie, które wysnute z dziejów ma być przestrogą dla współczesnych i potomnych. Przedstawienie rozgrywa się w interesującej plastycznie i funkcjonalnej scenografii: zaprojektowanej przez Jerzego Michalaka. W „Geniuszu sierocym” w głównej roli króla Władysława IV występuje Krzysztof Chamiec, któremu partnerują m. in.: Halina Kossobudzka, Bogusz Bilewski, Lech Komarnicki, Gustaw Kron, Stanisław Mikułski, Józef Nalberczak, Witold Pyrkosz i Kazimierz Wichniarz.

Sztuka Pedra Calderona de la Barca „Życie jest snem” jest arcydziełem barokowej literatury hiszpańskiej i uznana została za szczytowe osiągnięcie światowej dramaturgii. Fascynowała ludzi wielu epok i różnie była interpretowana, bo czas i miejsce przydawały jej i przydają nadal nowych znaczeń. Tragizm miesza się tu z komizmem i ironią, groteskowy humor z głęboką filozo-

ficzną zadumą. Na poetyckiej kanwie życia rozpiętego między jawą a snem i na temacie walki człowieka z przeznaczeniem osnuty jest dramat Calderona dotykający największej tajemnicy ludzkiego istnienia: granicy poznania, granicy wolności i wolnej woli człowieka. Polskiej publiczności daje autor dodatkową atrakcję: rozgrywa sensacyjną ak-

cję w „polskim imperium”, gdzie poddany zostaje kolejnym próbom królewski syn — Segismundo.

W opracowaniu dramaturgicznym i reżyserii Krystyny Skuszanek sztuka Calderona staje się fascynującą, jakże współcześnie brzmiącą baśnią sceniczną. Walor współczesności wydobywa także oryginalny przebieg — imitacja, doko-

nany przez znakomitego poetę Jarosława Marka Rymkiewicza. Baśniowy klimat widowiska współtworzy scenografia zaprojektowana przez Katarzynę Kępińską, i muzyka, której autorem jest Adam Wala-ciński. Grający w przedstawieniu główną rolę Segismunda młody aktor Tomasz Budyta został wyróżniony za tę kreację nagrodą aktorską na ostatnich Kaliskich Spotkaniach Teatralnych. Warto nadmienić iż jest on również laureatem Nagrody im. Stanisława Wyspiańskiego, przyznawanej młodym twórcom. W przedstawieniu Teatru Narodowego udział biorą: Renata Berger, Krystyna Królówna, Marzena Trybała, Jerzy Fornal, Paweł Galia, Zbigniew Kasprzyk, Stefan Knothe, Jerzy Lustyk, Andrzej Małec, Piotr Pręgowski, Józef Skwark i Jerzy Stępkowski.

Spektakle „Geniusza sierociego” grane będą 21 i 22 marca 1986 r., o godz. 19.00 w Teatrze Ludowym w Nowej Hucie, natomiast przedstawienia „Życie jest snem” grane będą 19 i 20 marca 1986 r. o godz. 19.00 także w Teatrze Ludowym w Nowej Hucie.